

Scénář k rozhlasové reportáži - Jáchym Jaroslav Šimek

Jáchym Jaroslav Šimek se narodil v roce 1952. Dětství strávil v Mníškově u Žďáru nad Sázavou, bydlel jen pár kroků od kostela. Už od pěti let ministroval a víra byla běžnou součástí jeho života. Ke kněžství ho vedl hlavně jeho strýc, který byl farářem.

Už když mně bylo 5 .. 6 let nebo ještě míň, tak jsem si stavěl doma oltáře.

Po maturitě nastoupil do semináře v Litoměřicích, kde studoval dva roky. Pak musel na povinnou vojenskou službu. Po návratu studium dokončil. V Litoměřicích zažil taky složité chvíle i první výslech na STB - komunistické tajné policii.

Ti estébáci, když to se mnou po hodině skončili, tak říkali: "no tak my vám můžeme sdělit, že se postaráme o to, abyste nebyl vysvěcen na kněze".

V roce 1977 pana Šimka i přes hrozbu Státní bezpečnosti kardinál Tomášek v katedrále svatého Víta na kněze vysvětil. Komunisté ho během totality sledovali i kvůli jeho církevní činnosti v Česku a zahraničí. Jednou pana Šimka vyslýchali, protože v Litoměřicích na pokoji se spolužáky poslouchali rozhlas Svobodná Evropa a podle vysílání si ručně přepisovali text Charty 77. Jenže jeden ze spolužáků, který spolupracoval se Státní bezpečností, je nakonec udal.

Oni si chtěli nás vzít na starosti a zničit nás no a to se jim teda nepovedlo. Já jsem byl na výslechu dost často. Někdy to byly hodiny, jednou jsem tam byl nejdýl - to bylo na jičínsku tak jsem tam byl 8 hodin. Estébáci na vás vždycky působili hlavně psychologicky.

Po jeho výletu v Polsku ho zastavili na hranicích, kde u něj našli náboženské knihy, které mu sebrali a po měsíci musel na výslech. Přátelé mu radili, aby si vzal občanku, řidičák, kufr, tužku a papír, aby si mohl psát poznámky.

Schovejte ten sešit,, já jsem říkal „já na to mám právo ne tady můžu psát si poznámky,, „tady nemáte právo na nic a okamžitě ten sešit s tou tužkou schovejte. Když jsem nereagoval, tak on ke mně přiskočil, vyrval mi sešit, tužku a teď mluvte. Tak jsem vytáhl růženec a začal jsem se před nimi nahlas modlit.

Za svůj život procestoval spousty různých zemí. Například mezi roky 2003 a 2008 působil v Austrálii, kde měl na starosti 2 různé farnosti. Jedna byla v Austrálii a jedna na Novém Zélandu.

Já jsem tam měl ne jenom teda nakonec Čechy, ale pomáhal jsem i Slovákům a nakonec jsem pomáhal i Australanům. Rád na ně vzpomínám a oni sem rádi jezděj.

Pan Šimek zůstal celý život velmi optimistický a podnikavý. Po pěti letech působení v želivském klášteře se v roce 2013 stal jeho 51. opatem. Kvůli velkému počtu provedených rekonstrukcí si vysloužil přezdívku „opat údržbář“. Závěrem mladé generaci připomíná:

Ten život je krátkej, strašně strašně rychle uteče, než se nadějete..tak ho mám pomalu za sebou a tak rychle to uteklo.